

ชื่อหนังสือพิมพ์ สุจิตตรารายสัปดาห์	วันที่ 15 ต.ค. 2553	ปีที่ -	ฉบับที่ -	หน้า D3
--	------------------------	------------	--------------	------------

‘แม่โจ้’ แก้ปัญหาเด็กไทยไม่สนใจเรียนเกษตร วอนรัฐเข้าช่วย-หวั่นอนาคตขาดคนร่วมหมื่น

D3

ปัจจุบันความสนใจในอาชีพเกษตรกรของเด็กไทยได้ลดลง จนเห็นได้ชัดเมื่อปริมาณการสอบเข้าคณะด้านเกษตรมีปริมาณที่ลดลงเกือบทุกแห่ง “มหาวิทยาลัยแม่โจ้” หนึ่งในมหาวิทยาลัยที่สอนด้านการเกษตร และเป็นมหาวิทยาลัยที่เติบโตมาจากด้านเกษตรอย่างแท้จริง ซึ่งปัญหาเด็กไทยมองเรียนเกษตรต้องไปทำงานจับจอบจับเสียม เชื่อหากรัฐไม่เข้าช่วยแนะเด็กอนาคตไทยขาดบุคลากรเกษตรเป็นหมื่นคน พร้อมเผยต่างประเทศยังหันมาเรียนเกษตรไทยเพิ่ม

เผยแนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยจะยังคงเน้นการเกษตรเป็นพื้นฐานของหลักสูตร พร้อมยุบหลักสูตร/สาขาที่ไม่ได้รับความนิยม โดยดูความต้องการของตลาดแรงงานเป็นสำคัญ ซึ่งจุดเด่นสูงงาน-อดทนส่งผลให้บัณฑิตแม่โจ้ไม่ตกงาน เผยการแข่งขันธุรกิจการศึกษากาตเหนือแรงไม่น้อย สร้างจุดต่างด้วยการเปิดหลักสูตรที่ไม่เหมือนใคร

วิกฤตสาขาเกษตรเด็กเมิน มองเป็นอาชีพไร้อนาคต

รศ.อาคม กาญจนประโชติ รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ ได้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เด็กรุ่นใหม่ไม่นิยมเรียนด้านเกษตรว่า ปัญหาเด็กไม่ค่อยสนใจศึกษาต่อด้านการเกษตรนั้น สำหรับแม่โจ้ไม่มีปัญหาเรื่องนี้ ปัจจุบันนักศึกษาที่เข้า

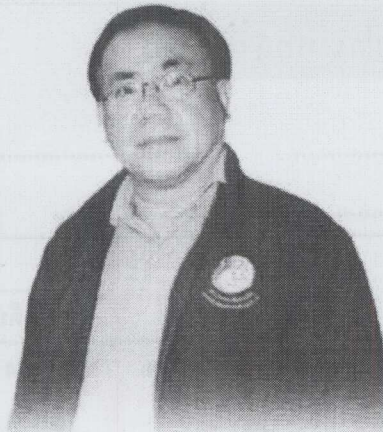
ศึกษาต่อด้านเกษตรยังมีอยู่มากเพราะจบมาแล้วมีงานทำแน่นอนทำให้มหาวิทยาลัยมีตัวเลือกมาก นอกจากนี้ แม่โจ้ยังให้ออกาสกับลูกชาวไร่ชาวนาในการเข้ามาศึกษาต่อด้านเกษตร

อย่างไรก็ตาม การที่เด็กรุ่นใหม่ไม่สนใจเรียน เพราะมองว่าเรียนจบไม่ต้องไปทำงานด้านเกษตร ไปจับจอบ-เสียมทำงาน แต่จริงๆ แล้วการคนที่เรียนเกษตรเขาอาจจะเรียนด้านการจัดการเกษตรก็ได้ หรือถ้าเขามีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เกษตรเพิ่มขึ้นก็สามารถนำความรู้ที่ได้ไปขยายผลผลิตได้

“การที่เด็กไม่สนใจเรียนเกษตรถือเป็นกระแสนี้เห็นได้จากคณะเกษตรของทุกมหาวิทยาลัย มีจำนวนนักศึกษาลดลง ซึ่งรัฐควรจะต้องเข้ามาช่วยแก้ไขด้วยการสร้างความเข้าใจให้กับเด็กๆ เพราะไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรด้านเกษตรอยู่มากกว่าแหล่งผลิตน้ำมัน หากเด็กไทยหันไปเรียนทางด้านไอที สังคม รัฐศาสตร์มากขึ้น คาดว่าในอนาคตไทยจะขาดบุคลากรด้านเกษตรเป็นหมื่นๆ คน”

อย่างไรก็ดี แม่เด็กไทยจะลดความสนใจในการศึกษาด้านเกษตรลง แต่ปัจจุบันคนต่าง

ชื่อหนังสือพิมพ์ ผู้ติดตามศิลปวัฒนธรรม	วันที่ 15 ส.ค. 2553	ปีที่ —	ฉบับที่ —	หน้า D3
---	------------------------	------------	--------------	------------

รศ.อาคม ภาณุจนประดิษฐ์

ชาติให้ความสนใจศึกษาด้านนี้ก็มี โดยเฉพาะประเทศลาว พม่า กัมพูชา เนปาล ไต้หวัน เกาหลี อเมริกาใต้ ที่เขาสนใจเข้ามาศึกษาด้านเกษตรที่แม่โจ้ เนื่องจากเห็นว่าแม่โจ้เป็นมหาวิทยาลัยที่สอนด้านนี้โดยเฉพาะ นอกจากนี้ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาทุนซึ่งรัฐบาลเขาก็จะเจาะจงให้มาเรียนที่แม่โจ้

เจาะลึกหลักสูตรเกษตรมุ่งเป้าเป็นมหา'ลัยวิจัย

รศ.อาคม กล่าวถึงแนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยว่า การบริหารแม่โจ้ไม่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงในบั้นนี้ คืออธิการบดีของแม่โจ้คนปัจจุบันกำลังจะหมดวาระการบริหาร อย่างไรก็ตาม แม้จะหมดวาระลงแต่แนวทางการบริหารก็ยังคงเป็นไปในทิศทางเดิมที่วางไว้ไม่เปลี่ยนแปลง และจะมีการพัฒนาการไปเรื่อยๆ จากนั้นไป โดยจะยังเน้นการศึกษาด้านเกษตรเป็นรากฐานเช่นเดิม

สำหรับแนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยจะต้องเป็นไปในทิศทาง 3 ประเภท คือ มหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง และมหาวิทยาลัยที่เน้นการเรียนการสอน ซึ่งแม่โจ้ตั้งใจที่จะทำให้ตัวเองเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย เนื่องจากที่ผ่านมา นักศึกษาที่รับมา

เข้าศึกษาต่อด้านวิทยาศาสตร์เป็นหลัก แต่ก็มีสาขาด้านสังคม-บริหารเช่นกัน

ส่วนแนวทางในการปรับเปลี่ยนหลักสูตร/คณะนั้น ขณะนี้สกอ. (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา) ให้สภามหาวิทยาลัยมีบทบาทอย่างมาก ในการปรับเปลี่ยนหลักสูตร/คณะ ดังนั้น คณะที่ยังจำเป็นต้องประเทศ จำพวกด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐานก็ยังคงเปิดสอนอยู่ และมีการพัฒนาสาขาวิชาให้มีความทันสมัยทันกับโลกไอที ส่วนสาขาใดที่ไม่จำเป็นแล้วก็จะยุบหรือปิดตัวลง

"การเปิดหลักสูตรอะไรก็ตามเราจะต้องมองความต้องการของตลาดเป็นอันดับหนึ่งว่า เขาต้องการบุคลากรด้านใดบ้าง และตามความเห็นชอบของกรรมการวิชาการของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัย ที่สำคัญจะดูความพร้อมของอาจารย์ที่จะมาสอนด้วย"

อย่างไรก็ดี การจะเปิดสาขาใดใหม่ๆ นั้น สกอ. และสมศ. (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)) ได้วางมาตรฐานการเปิดสาขาต่างๆ ไว้มากมาย คือต้องมีอาจารย์ระดับปริญญาเอก หรือจะต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตร 5 คน ดังนั้น ถ้าแม่โจ้ไม่มีความพร้อมในเรื่องบุคลากรก็จะไม่เปิดสาขาใหม่

สำหรับแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ปริญญาเอกแม่โจ้วางไว้ที่ 50% แต่ปัจจุบันสามารถทำได้แค่ 28% ซึ่งก็มีการส่งอาจารย์ไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอกอย่างต่อเนื่อง โดยคนที่ใช้ในการส่งไปศึกษาต่อจะเป็นของมหาวิทยาลัยและคณะอย่างละครึ่ง

สร้างความแตกต่างรับมือกับการแข่งขัน

รศ.อาคม กล่าวถึงการแข่งขันด้านการศึกษาในโซนภาคเหนือว่า จังหวัดเชียงใหม่ก็เหมือนกับเป็นเมืองการศึกษาแค่จังหวัดเดียวก็มีมหาวิทยาลัยถึง 8 แห่งแล้ว โดยเป็นเอกชน 4 แห่ง รัฐบาล 4 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งจะเปิดสาขา/หลักสูตรที่แตกต่างกัน ที่สำคัญแม่โจ้จะต้องสร้างบุคลิกของนักศึกษาให้แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น

โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เนื่องจากมช. จะเน้นการสร้างนักศึกษาให้เป็นนักวิจัย นักวิชาการ ในขณะที่แม่โจ้จะสร้างนักศึกษาให้มีความรู้ในเชิงปฏิบัติ และวิจัยก็ได้ ที่สำคัญนักศึกษามาแม่โจ้จะต้องเป็นคนที่สูงงานและมีความอดทน เห็นได้จากการบริษัทที่รับนักศึกษาเข้าทำงานต่างพอใจในความเป็นคนสูงงานและอดทนของนักศึกษา

ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนานักศึกษาของแม่โจ้ที่ต้องมี 3 เก่ง คือ เก่งคิด เก่งงาน และเก่งคน

"บัณฑิตของแม่โจ้จะมีบริษัทใหญ่ๆ มารับไปทำงานหมด ไม่ว่าจะเป็นซีพี สหฟาร์ม เบทาโกร บริษัทการเกษตร หรือแม้แต่ธนาคารต่างๆ ก็มารับไปทำงาน เพราะเด็กของเราเขาอดทนต่อการทำงาน และไม่มีปัญหาเมื่อต้องย้ายสาขาไปที่จังหวัดอื่น ในขณะที่เด็กบางแห่งจะไม่ยอมย้ายไปทำงานต่างจังหวัดหรือต่างอำเภอ"

อย่างไรก็ดี นักศึกษาที่พร้อมจะเป็นนักวิชาการจะถูกเฟ้นตั้งแต่ปริญญาตรี เพื่อให้เขาพร้อมสำหรับการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท-เอก ส่วนนักศึกษาที่จะเรียนเน้นปฏิบัติก็จะให้เขาเข้าโครงการสหกิจศึกษาแทน สำหรับแนวทางในการเปิดรับนักศึกษาของแม่โจ้จะมีทั้งรับตรง ให้ส่วนกลางรับให้ และโควตา เช่น โควตาที่ให้ชมรมผู้ประกอบการอาหารส่งลูกเข้ามาศึกษาต่อด้านผลิตอาหาร หรือสมาคมผู้เลี้ยงปลาขอโควตาของคณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำไว้

ส่วนการสร้างมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งเป็นโครงการที่สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับมหาวิทยาลัยทั่วประเทศและภาคีเครือข่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น แม่โจ้ซึ่งเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าว ได้ให้ทุกคณะในมหาวิทยาลัยไปคิดองค์ความรู้เพื่อนำมาพัฒนาเยาวชน ครอบครัวยุว และสถาบัน

โดยที่ผ่านมาคณะต่างๆ ได้คิดโครงการหลากหลาย เช่น โครงการไม้ประดับ-ปรับอากาศ ของคณะเศรษฐศาสตร์ ปลูกกินอยู่เพื่อช่วยลดปัญหาของของคณะประมง ฯลฯ อย่างไรก็ตาม โครงการต่างๆ เหล่านี้ยังได้มีการขยายไปยังกลุ่มตำบลต่างๆ ซึ่งเขาได้นำความรู้ไปพัฒนาเป็นอาชีพของตัวเองด้วย